

sætte Forslag til Lov om Forandring i Lov om Beskyttelse for Varemærker af 11. April 1890. I Slutningen af forrige Aar har det islandske Alting vedtaget og Kongen stadfæstet en Lov om Beskyttelse for Varemærker. Denne Lov har ligesom den danske Lov af 1890 en Bestemmelse om, at der ved kongelig Anordning under Forudsætning af Gensidighed kan gives fremmede samme Beskyttelse for Varemærker som Landets Undersaatter. Det vil være naturligt og ganske selvfølgelig, at saadan gensidig Beskyttelse anordnes for danske og Islændere; men den danske Varemærkelovs § 14, der omhandler de nævnte Gensidighedstraktater, bruger stadig Udtrykket den fremmede Stat, hvilket Udtryk udelukker Anvendelse af Paragraffens Bestemmelser paa Island. Paa den anden Side kan der ikke ved § 2 i den danske Varemærkelov, hvor det hedder, at Varemærkereregisteret føres for *hele Riget*, være sigtet til andet end det egentlige Kongerige, hvad der allerede fremgaar af, at der i § 15 og § 19 er givet særlige Bestemmelser for de vestindiske Øer og Færøerne. Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, gaar ud paa at bemyndige Regeringen til ved kgl. Anordning at fastsætte over for Island samme Bestemmelse om gensidig Beskyttelse for Varemærker, som Regeringen nu under Forudsætning af Gensidighed kan fastsætte for alle fremmede Stater, og som den efter § 15 i den bestaaende Lov om Varemærker kan fastsætte for de dansk-vestindiske Øer. Da Regeringen saaledes har ment at burde fremsætte Forslag til Lov om en Forandring i Lov om Beskyttelse for Varemærker, har man benyttet Lejligheden til samtidig at stille Forslag om en anden lille Ændring, gaaende ud paa en Forlængelse af Paaankefristen, der nu er 4 Maaneder, til et Aar. — Jeg skal anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Jeg giver dernæst Ordet til den højtærede Finansminister, for at han kan fremsætte de af ham anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (C. Hage): I den Betænkning, som er afgiven af den til Vestindien udsendte Kommission, og som er omdelt til Tingets Medlemmer, vil der findes fremsat en lang Række af Forslag, sigtende til Øernes Ophjælpning, til Fremme af deres økonomiske Vel, og til Forbedring af deres finansielle Forhold. De vigtigste af de Foranstaltninger, som fore-

slaaes, gaa ud paa at foretage en indgribende Ændring i Lovgivningsmyndigheden for Øernes Vedkommende, idet Hensigten efter Kommissionens Indstilling er, at den mere almindelige Lovgivningsmyndighed føres tilbage til Moderlandet, medens Øerne til Gengæld faa en ganske vist mere begrænset, men ogsaa mere fuldstændig Raadighed over de lokale Anliggender. I Sammenhæng hermed staar Forslag om omfattende Ændringer i Beskatningsforholdene dels ved Paalæg af ny og Ophævelse af ældre Skatter, dels ved en Delen af Intægterne, saaledes at Staten til Fyldestgørelse af sine Formaal tager Udbyttet af visse Indtægtskilder, medens Kolonialraadet beholder andre Indtægter. Disse forskellige Reformers har det imidlertid ikke været mig muligt at faa gennemarbejdet saaledes, at jeg har været i Stand til at fremsætte Forslag derom for Rigsdagen i indeværende Samling. Den udnævnte midlertidige Guvernør har først kunnet afrejse herfra i Begyndelsen af Januar, og det er nødvendigt, at disse meget indgribende Spørgsmaal blive omhyggelig overvejede i Forening med Kolonialraadene, inden det er muligt at tage endelig Stilling til dem her hjemme. Derimod er det lykkedes mig at tilendebringe Forarbejderne og at faa behandlet dels i Kolonialraadene, dels ved særlig kyndige Mænd, der ere blevne indbudte derovre, til at deltage i Forhandlingerne, de tre Lovforslag, jeg i Dag skal have Æren at fremsætte for det høje Ting. De ere det første Skridt til gennem Lovgivningen at søge tilvejebragt Forhold, som kunne bidrage til at gøre Øerne økonomisk og finansielt bedre stillede end hidtil.

Det første af disse Lovforslag gaar ud paa en Ordning af Møntvæsenet. Den nuværende Møntenhed blev indført ved en Anordning af 1849. Meningen den Gang var, at den vestindiske Daler skulde være lig med 2 Rigsbankdaler Sølv eller 1 dansk Specie, og efter at vi ere gaaede over til Guldmøntfoden, skulde den altsaa være lig med 4 Kroner Guld. Men allerede fra første Færd har dens Værdi faktisk været ringere, idet den vestindiske Daler aldrig har været udmøntet som Hovedmønt, men kun er en Regningsmønt, hvis Værdi er bestemt ved de Møntsorter, som faktisk benyttes paa de vestindiske Øer, og som ved Kolonialkasserne og Mand og Mand imellem tages som Ækvivalent for den vestindiske Daler. I Mellemløbet mellem Kolonialkasserne og Statskassen